Broj: S1 3 U 035105 20 U
Sarajevo,13.10.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Branimira Orašanina, kao predsjednika vijeća, Jadranke Brenjo i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić kao zapisničara, u upravnom sporu tužioca: IZGRADNJA TOJAGA d.o.o. Mostar, ulica Bišće Polje bb, kojeg zastupa Sanel Nezirić, advokat iz Sarajeva, ulica Obala Kulina Bana broj 6, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-269-17/20 od 27.02.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi, Sarajevo, ulica Maršala Tita 11a, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana,13.10.2021. godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se osporeno rješenje i predmet vraća tuženom Uredu za razmatranje žalbi BiH na ponovno odlučivanje.

Obavezuje se tužena da tužiocu nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 380,80KM u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja. Sa viškom potraživanja, zahtjev se odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e nj e

Osporenim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 01-14-3307/19 od 31.12.2019.godine, ugovornog organa Kazneno-popravnog zavoda poluotvorenog tipa, Mostar u postupku javne nabavke radova Nastavak izgradnje Kazneno-popravnog zavoda zatvorenog i poluotvorenog tipa u Mostaru-Sukcesivna nabavka za izgradnju Kazeno-popravnog zavoda poluotvorenog tipa u Mostaru.

Protiv pobijanog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor iz razloga propisanih u doredbi člana 11. Zakona o upravnim sporovima BiH jer je odluka tuženog nezakonita. Naime tužbom ukazuje da je u žalbenom postupku jasno istakao razloge zbog čega je odluka ugovornog organa nezakonita a tuženi samo

daje obrazloženje da ugovornom organu nije u skladu sa članom 66. Zakona o javnim nabavkama BiH dato diskreciono pravo da vrši provjeru neprirodno niske cijene. Stoga tužitelj ponovo napominje da ugovorni organ nije obrazložio iz kojih razloga je ocijenio da treba izvršiti provjeru neprirodno niske cijene da li iz razloga što je ponuda za više od 50% niža od ostalih prihvatljivih ponuda ili zato što je 20% niža u odnosu na drugorangiranu kada su pristigle dvije prihvatljive ponude ili pak iz nekog trećeg razloga. Dakle ugovorni organ nije dao ocjenu navedenog pa ispada da je provjeru neprirodno niske cijene vršio samo iz razloga da bi eliminisao najpovoljnijeg ponuđača. Tužitelj smatra da ugovorni organ nije dao valjano obrazloženje a posebno imajući u vidu kriterije koje je postavio u TD kao npr. bankovnu garanciju za uspješno izvršenje ugovora i to na iznos od 10% što znači da se ugovorni organ u svakom slučaju i dodatno osigurao. Tužena navedeni prigovor samo obrazlaže na način da je ugovorni organ dao valjane razloge. Tužitelj ukazuje da ugovorni organ nije postupao transparentno i efikasno u pogledu korištenja javnih sredstava kada je ocijenio neprihvatljivom ponudu tužitelja samo iz tog razloga. Iako je tužitelj garantovao ispunjenje ugovora u svakom smislu a pogotovo dostavljanjem bankovne garancije. Također, ponuda tužitelja je znatno jeftinija od ponude sada izabranog ponuđača a formlalnopravno je u cijelosti prihvatljiva. Tužitelj je dokazao i da ispunjava uslove na osnovu potvrde o uspješno realizovanim poslovima kao i da je uredno izvršio sve zaključenje ugovore. Dalje postupak provjere neprirodno niske cijene nije vršen transparentno jer ponuđači nisu bili upoznati sa samim postupkuom provjere u odnosu na mišljenja koja su davali vještaci građevinske struke niti iz kojeg razloga su rađena tri vještačenja, te im ti nalazi nisu ni dostavljeni prije donošenja konačne odluke o izboru. To znači da ugovorni organ nije primjenjivao odredbe Zakona o upravnom postupku BiH a bio je dužan. Dakle, tužitelj smatra da je ugovorni organ morao imati u vidu činjenicu da navedeni postupak provjere, ocjene, dokaza i vještačenja u pogledu neprirodno niske cijene nije ni bio propisan u TD a sve radnje su u konačnici izvršene bez učešća ponuđača. Tužitelj ističe da je i sam tuženi na nekli način prihvatio ovaj žalbeni navod ali ga ipak ocijenio neosnovanim jer je činjenica da je ugovorni organ provodio dokazni psoutpak koji nije propisan Zakonom o javnim nabavkama BiH. Zbog navedenog je tužitelju kao i ostalim ponuđačima ostalo nepoznato iz kojeg razloga su vršena tri vještačenja u vezi neprirodno niske cijene po istom osnovu. Tužitelj je, s druge strane, dostavio valjano obrazloženje neprirodno niske cijene, sa svim elementima i uključujući i elemente cijene, cijenu materijala i usluga, te se neosnovano ističe u pobijanom rješenju da je vještak imao pravo dati primjedbe, ispitivati i ocjenjivati ovo obrazloženje jer to mora isključivo da radi Komisija za javne nabavke. Dalje tužbom ukazuje da Zapsinik o ocjeni ponuda ne sadrži obavezne elemente iz člana 17. stav 9. Uputstva, jer obrazloženje neprirodno niske cijene nije bilo sastavni dio tog zapisnika iako je moralo biti. Tuženi ovaj žalbeni prigovor nije ni cijenio što čini bitnu povredu odredbi Zakona o upravnom postupku BIH. Slijedom iznesenog, nije jasno ni iz kojeg razloga je prihvaćen nalaz vještaka Vještak d.o.o. Mostar a tužitelj je dao jasne primjedbe na sama mišljenja vještaka a tuženi to nije cijenio osim nalaz vještaka IG d.o.o. Banja Luka. Ponuđena cijena tužitelja je bila neprirodno niska jer se on nalazi u Mostaru pa je normalno da cijena ponude ponuđača ITC d.o.o. Zenica mora biti veća čije je sjedište pa i cijela mehanizacija udaljena. Tužitelj je ukazivao i da ponuda ponuđača ITC Zenica nije prihvatljiva jer nije dostavio bankovnu garanciju u skladu sa članom 3. Pravilnika o o formi garancije za obziljnost ponude i izvršenje ugovora a tuženi za to nije dao valjano obrazloženje nego samo navodi da se bankovna garancija dostavlja prema uslovima iz TD iako je istina da ona mora biti dostavljena u skladu

sa Zakonom. Osim toga, Ured je i u ranijem rješenju dao uputu ugovornom organu da raspravi sve okolnosti vezano za bankovnu garanciju pa sada tuženi ne zauzima jedna stav kada odlučuje o istom pitanju po žalbi tužitelja u odnosu na to kako je riješio u prethodnom postupku po žalbi ponuđača ITC d.o.o. Zenica. Ugovorni organ nije dao nikakvo obrazloženje u pogledu prihvatljivosti bankovne garancije izabranog ponuđača kako je to naložio tuženi u rješenju broj: JN2-01-07-1-1651-14/19 od 01.08.2019.godine. To po ocjeni tužietelja predstavlja povredu odredbi člana 3. Zakona o javnim nabavkama BiH. Tužitelj nabraja i ostala rješenja tužena u kojim je zauzet stav o jednakom postupanju i tretmanu ponuđača. Nadalje, izabrani ponuđač nije dostavio izjave iz člana 51. i 52. Zakona o javnim nabavkama BIH iz razloga jer je navedene izjave dala osoba Alma Mangić u svoje ime a ista nije zakonski zastupnik odnosno ovlašteno lice odnosno punomoćnik ovlaštenog lica ponuđača ITC d.o.o. Zenica. Jasno je da je na strani 128 i 153 ponude, Alma Mangić dala izjavu u svojstvu referenta a ne kao punomoćnik a tuženi ovaj razlog obrazlaže nezakonito. Tužitelj ističe da činjenica jeste da je dostavljena punomoć za imenovanu da u ime generalnog direktora i same firme može davati izjave ali same izjave nije dala u svojstvu punomoćnika ovlaštenog lica nego u svojstvu referenta. Posebno napominje da izabrani ponuđač nije dostavio dokaze u svrhu ispunjavanja uslova iz člana 45. i 47. Zakona o janvim nabavkama BiH jer je dostavio samo potvrdu/uvjerenje Suda BiH ali ne potvrdu suda prema sjedištu organa kako je to bio u obavezi u skladu sa ranijim stavovima tuženog ali i Suda BiH. Tuženi navedeni prigovor obrazlaže na način da je taj stav zauzet kasnije u odnosu na trenutak pokretanje predmetnog postupka. Međutim navedeno je suprotno stavovima koje je sud zauzeo u svojim presudama. Slijedom svega iznesenog, tužitelj predlaže da sud tužbu uvaži, rješenje poništi i predmet vrati na ponovni postupak, a tuženog obaveže na naknadu troškova upravnog spora u opredijeljenom iznosu od 1.045,98KM.

Tuženi i zainteresovane strane ITC doo Zenica i Ugovorni organ su u odgovoru na tužbu predložili da se tužba odbije kao neosnovana, ostajući kod razloga osporenog akta.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 19/02 do 74/10 u daljem tekstu ZUS), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je pobijanim rješenjm odbijena kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 01-14-3307/19 od 31.12.2019.godine, ugovornog organa Kazneno-popravnog zavoda poluotvorenog tipa, Mostar u postupku javne nabavke radova Nastavak izgradnje Kazneno-popravnog zavoda zatvorenog i poluotvorenog tipa u Mostaru-Sukcesivna nabavka za izgradnju Kazeno-popravnog zavoda poluotvorenog tipa u Mostaru. Prema obrazloženju pobijanog rješenja, tuženi je ocijenio da nisu osnovani žalbeni prigovori tužitelja da je dostavio valjano obrazloženje neprirodno niske cijene kako je to zahtijevao ugovorni organ u TD. Naime, ugovorni organ je proveo dokazni postupak, angažovao vještake i utvrdio da je cijena ponude tužitelja nerealno niska i da ne može zadovoljiti traženi kvalitet izrade porjekta odnosno radova po cijenama koje su date u ponudi. Tuženi je ocijenio da je u skladu sa zakonom, diskreciono pravo ugovornog organa da pokrene taj postupak procjene i provjere što je ugovorni

organ uradio aktom broj: 01-14-2301/18-6 od 22.11.2018.godine. S tim u vezi, tuženi je ocijenio da je ugovorni organ proveo dokazni postupak, tražio od tužtielja pojašnjenje, isto dostavio vještacima struke, te je o svemu upoznat u Zapisniku o ponovnom pregledu i ocjeni ponuda Prema ocjeni tuženog organa u ponovnom postupku koji je ponovljen upravo po istom žalbenom prigovoru tuženi je ugovorni organ je pravilno utvrdio odlučne činjenice. Pobijanim rješenjem odbijeni su kao neosnovani prigovori tužitelja i da u ponudi izabranog ponuđača ITC d.o.o. Zenica nije dostavljena bankovna garancija u skladu sa članom 3. Pravilnika. ovo iz razloga jer je ovaj ponuđač dostavio garanciju u skladu sa tačkom 40.4. TD na strani 174 ponude odnosno garancija sadrži sve što je propisano, te je dostavljena na iznos od 44.872,00KM što čini 1,5% procijenjene vrijednosti te je dostavljeno i produženje perioda važenja ponude pa tako i bankarske garacije što se podrazumijeva nakon isteka roka za prijem ponuda. Nije osnovan po ocjeni tuženog ni prigovor da izabrani ponuđač nije ispunio uslove iz člana 51. i 52. Zakona o javnim nabavkama BiH jer je izjave potpisala Alma Mangić koja nije ovlašteni zakonski zastupnik. Međutim, tuženi je ocijenio da je za imenovanu dostavljena punomoć za zastupanje, te je navedeno prihvatljivo u smislu člana 58. Zakona i u skladu sa tačkom 18.6. TD. U konačnici nije osnovan po ocjeni tuženog ni prigovor da izabrani ponuđač nije ispunio uslove člana 45. i 47. Zakona o javnim nabavkama BiH jer je samo dostavio uvjerenje Suda BiH da se protiv njega ne vodi krivični postupak jer je navedeni stav za dostavljanje uvjerenjea/potvrda iz člana 45. Zakona, sud BiH zauzeo 6(šest) mejseci nakon što je počeo postupak konkretne predmetne nabavke. U konačnici, kako su svi žalbeni prigovori tužitelja odbijeni kao neosnovani, tuženi je donio odluku kao u dispozitivu.

Po ocjeni ovog sudskog vijeća, prigovorima iz tužbe dovedena je u pitanje zakonitost pobijanog rješenja.

Pitanje neprirodno niske cijene je uređeno odredbama člana 66. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14). Tako je u citiranoj zakonskoj odredbi, prema stavu 1. propisano da je ugovorni organ ovlašten da zatraži pismeno pojašnjenje ponude, ako ocijeni da je ponuđena cijena neprirodno niska, a ako ponuđač ugovornom organu ne ponudi osnovano obrazloženje, koje može, između ostalog, sadržavati i poređenje s cijenama na tržištu, ugovorni organ će odbaciti ponudu. Ponuđač je dužan pismeno dostaviti detaljne informacije o relevantnim sastavnim elementima ponude, uključujući elemente cijene, odnosno razloge ponuđene cijene, što je detaljno uređeno odredbom iz stava 2. navedenog člana. Na osnovu člana 17. Uputstva za pripremu modela tenderskog dokumenta i ponuda („Službeni glasnik BiH" broj: 91/14) ugovorni organ će obavezno od ponuđača tražiti objašnjenje cijene ponude koju smatra neprirodno niskom, ako su ispunjeni sljedeći uslovi. Cijena ponude je za više od 50% niža od prosječne cijene preostalih prihvatljivih ponuda, cijena ponude je za više od 20% niža od cijene drugorangirane prihvatljive ponude, ili su primljene najmanje tri prihvatljive ponude. Ugovorni organ može od ponuđača zatražiti objašnjenje cijene ponude, ako smatra da je ona neprirodno niska i iz drugih razloga navedenih u članu 66. Zakona.

Uvidom u spise predmeta koji su dostavljeni ovom sudu, nakon što je pobijanim rješenjem koje je potvrdio i ovaj sud u svojoj presudi broj: S 1 3 U 033343 19 U, u ponovljenom postupku ugovorni organ postupio u skladu sa uputom iz rješenja tuženog, ovo vijeće cijeni da nije osnovan prigovor tužitelja da ugovorni organ nije mogao provesti dokazni postupak vještačenjem kako bi utvrdio da li je pojašnjenje koje je dostavio tužitelj u smislu člana 66. Zakona i 17. Uputstva

prihvatljivo u odnosu na predmetni postupak javne nabavke. Naime, upravo radi objektivne i zakonite ocjene dostavljenog pojašnjenja ugovorni organ je pravilno postupio kada je angažovao nezavisnog vještaka *(izvještaj stalnog sudskog vještaka građevinske struke Davora Markića, u odnosu na ponudu tužitelja od 2019.godine)* koji je utvrdio da je ponuda neprirodno niska i da to dovodi u pitanje kvalitet izvršenog projekta. Stoga nije osnovan ni prigovor tužitelja da navedeno nije konstatovano u Zapisnik o ocjeni i pregledu ponuda jer je navedeno konstatovano i u Odluci o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 01-14-3307/19 od 31.12.2019.godine kao i u Zapisniku o ponovnom pregledu i ocjeni ponuda broj: 01-49-210/19. Također, nije osnovan po ocjeni ovog vijeća prigovor iz tužbe da tužitelju nije omogućeno da učestvuje u postupku koji je ugovorni organ proveo u smislu utvrđivanja dostavljenog pojašnjenja neprirodno niske cijene obzirom da je postupak neprirodne cijene propisan u skladu sa lex specialis propisom i to u skladu s odredbom člana 66. Zakona o javnim nabavkama BiH i članom 17. Uputstva za pripremu modela tenderskog dokumenta i ponuda. Samim tim je i po ocjeni ovog vijeća ugovorni organ u ponovnom postupku postupio u skladu sa uputama iz rješenje tuženog kao i u konačnici u skladu sa uputama iz presude suda gdje je data uputa ugovornom organu da otkloni dilemu u odnosu na predloženo pojašnjenje tužitelja.

Dalje u skladu sa članom 61. Zakona o javnim nabavakama propisana je mogućnost da ugovorni organ zahtijeva garanciju za ozbiljnost ponude koja ima za cilj zaštitu ugovornog organa u slučaju da ponuđač odustane od svoje ponude u roku važenja ponude. U stavu 3. ovog člana, propisano je da garancija za ozbiljnost ponude neće preći 1,5% procijenjene vrijednosti ugovora, a da grupa ponuđača dostavlja garanciju koja odgovara traženom iznosu bez obzira da li je dostavlja jedan član, više ili svi članovi grupe ponuđača, dok stav 5. istog člana propisuje da ugovorni organ ne može odbaciti garanciju za ozbiljnost ponude ili garanciju za uredno izvršenje ugovora na osnovu činjenice da garancija nije izdata u Bosni i Hercegovini, pod uslovom da garancija za ozbiljnost ponude i garancija za uredno izvršenje ugovora ispunjavaju uslove postavljene u tenderskoj dokumentaciji.

S tim u vezi, u tački 40.1. tenderske dokumentacije, koja se odnosi na uslove za učešće u postupku javne nabavke, propisana je obavezu dostavljanja bankarske garancije za ozbiljnost ponude u iznosu od 1,5 % od ukupne cijene ponude ponuđača, bez PDV-a. Iz podataka u spisu predmeta proizilazi da je izabrani ponuđač strani 174. ponude dostavio garanaciju za ozbiljnost ponude na iznos od 44.760,00 KM, odnosno 1,5% od ukupne cijene ponude izarabnog ponuđača. Navedeno suprotno prigovorima iz tužbe, nije samo odredba koju je postavio ugovorni organ u Tenderskom dokumentu nego je tako propisano i u članu 61. stav 3. Zakona o javnim nabavkama BiH. Stoga ovo vijeće iz stanja spisa predmetne stvari odnosno nakon uvida u dostavljenu garanciju za ozbiljunost ponude broj: 1406016220882838 ne može zaključiti da garancija nije dostavljena u skladu sa Pravilnikom o formi garancije za ozbiljnost ponuda.

Nije osnovan prigovor tužitelja da izjave iz člana 51. i 57. Zakona o janvim nabavkama BiH nije mogao potpisati referent izabranog ponuđača jer to nije ovlašteni zakonski zastupnik koji je naveden u Aktuelnom izvodu iz sudskog registra. Međutim, iz stanja spisa predmetne stvari proizilazi da je dana 10.09.2018.godine, generalni direktor izabranog ponuđača dao punomoć Almi Mangić da u njegovo ime i u ime i za račun firme može davati sve izjave u svrhu učešća u javnim nabavkama, potpisivati ponudu kao i sve druge neophodne radnje. Dakle, navedeno postupanje

nije suprotno odredbama člana 58. stav 1. tačka g). Zakona o javnim nabavkama BiH u kojoj odredbi je propisano da ponuda obavezno sadrži potpis podnosioca ponude ili ovlaštenog lica na osnovu punomoći koja u tom slučaju mora biti priložena u originalu ili ovjerenoj kopiji. Slijedom navedenog u vezi sa žalbenim sada tužbenim prigovorima koje do sada cijenilo ovo vijeće, tuženi je dao valjane razloge odnosno obrazloženje u skladu sa članom 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BIH(„Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16).

Vijeće je imalo u vidu hronologiju postupka, da konkretni postupak s obzirom na svoju važnost predugo traje, da su žalbe često izjavljivanje ali imajući u vidu da se u upravnom sporu ocjenjuje zakonitost konačnog upravnog akta valjalo je ocijeniti osnovanim prigovor tužitelja da izabrani ponuđač nije ispunio uslov iz člana 45. Zakona o javnim nabavkama BiH.

Dakle, kako se u praksi pojavilo pitanje nadležnosti suda koji izdaje predmetna uvjerenja, odnosno da li ih izdaje Sud BiH ili mogu i drugi sudovi u Bosni i Hercegovini, Agencija za javne nabavke se obratila Sudu BiH aktom br: 01-02-1-1083-3/19 od 14.05.2019. godine sa pitanjem: „Da li je za ispunjenje ovog uslova iz člana 45. stav 1. tačka a) Zakona, a u vezi sa stavom 2. tačka a) iste odredbe Zakona, neophodno da potencijalni ponuđač kumulativno dostavi potvrdu Suda BiH i potvrdu suda prema sjedištu pravnog lica odnosno kandidata/ponuđača". Sud BiH je svojim aktom od 21.05.2019. godine obavjestio Agenciju da je u cilju urednosti ponuda, a prema članu 45. stav 1. tačka a), u vezi sa stavom 2. tačka a). istog člana Zakona, neophodno da svaki ponuđač kumulativno dostavi potvrdu Suda BiH i potvrdu suda prema sjedištu pravnog lica, odnosno ponuđača, iz razloga što nije definisan jedinstveni registar na nivou Bosne i Hercegovine, u koji bi se upisivale pravosnažne presude za osuđene za krivična djela organizovanog kriminala, korupcije, prevare i pranja novca. Prema tome, ponuđač je dužan da dostavi uvjerenje izdato od strane Suda BiH *i suda nadležnog prema svom sjedištu, iz kojeg je vidljivo da mu u krivičnom postupku nije izrečena pravosnažna presuda kojom je osuđen za svga krivična djela iz člana 45. stav 1. tačka a) Zakona.*

Pravilnim tumačenjem navedenih odredbi, u konkretnom predmetnom postupku, izabrani ponuđač nije dostavio Uvjerenje nadležnog suda, nego samo uvjerenje Suda BiH, što se ne osporava ni pobijanim rješenjem a što tuženi osim što prihvata i opravdava činjenicom da je stav Suda BiH donesen 6(šest) mjesec dana nakon pokretanja predmetnog postupka javne nabavke. S tim u vezi ovo vijeće cijeni da navedeno obrazloženje nije prihvatljivo obzirom da je Sud BiH dao pojašnjenje kako se treba tumačiti citirana zakonska odredba (član 45. Zakona) pa se tumačenje te odredbe ne može primijenjivati od momenta kada je sud dao tumačenje nego od momenta kada je ta odredba postala važeća. Također, obaveza dostavljanja uvjerenja nadležnog suda prema sjedištu je uvijek i bila jasna prema odredbi člana 45. Zakona dok je sporno bilo upravo dostavljanje uvjerenja Suda BiH. Zbog toga je i po ocjeni ovog sudskog vijeća, izabrani ponuđač bio dužan dostaviti i uvjerenje/potvrdu, nadležnog suda suda prema sjedištu.

Zbog navedenog je valjalo tužbu uvažiti a predmet vratiti na ponovno odlučivanje tuženom organu sa jasnom uputom, obzirom da je u pobijanom rješenju pogrešno primijenjena odredba člana 45. stav 1. Zakona o javnim nabavkama BiH,

što bi u budućim postupcima moglo rezultovati nejednakim tretmanom, nejasnim stavovima u pogledu primjene, te u konačnici povredom člana 3. Zakona.

Tužba je uvažena, tužitelju pripadaju troškovi u skladu sa važećom Advokatskom FBiH Tarifom u iznosu od 380,80KM. Odbijen je tužitelj u preostalom dijelu zahtjeva za troškove jer je isti neosnovan te nije sačinjen u skladu sa Tarifom. Sud je našao da tužitelju pripada pravo naknade troškova vođenja upravnog spora u ukupnom iznosu od 380,80 KM i to na ime naknade za vođenje upravnog spora iznos od 280,80 KM sa obračunatim PDV-om i iznos od 100,00 KM na ime naknade za sudsku taksu na tužbu shodno članu 22. Tarife broj 3.tačka 1. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 39/03).

Primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi s članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), ovaj sud je donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Branimir Orašanin